

De Spaansche schuld.

Ziehier hoe de Londensche *Morning-Chronicle* zich uitlaat over het dezer dagen door de Spaansche regering voorgesteld plan tot regeling der schuld: »Het voorstel, 'twelk thans te Madrid bekend gemaakt is, tot regeling der buitenlandsche schuld, is een staatsstuk, 'twelk wij bezwaarlijk naar verdienste kunnen beschrijven. De gewone termen van ons handelswetboek op dit verbazend voortbrengsel van chicane en stoutheid te willen toepassen, zou onbillijk en onvoegzaam zijn. In dit land staat het niemand vrij, straffeloos bankbreukig te worden, afstand te doen van zijne bezittingen, of in eene schikking te treden met zijne schuldeischers, -tenzij hij althans eenen redelijken grond heeft aange-toond, ten betooge, dat hij in het vervullen zijner verbindtenissen niet nalatig is gebleven uit hoofde van onwilligheid, maar uit hoofde van onvermogen; niet omdat het hem gelegen kwam de spons te halen over zijne tegenwoordige schulden en op nieuw te beginnen, maar omdat hij letterlijk hulpeloos geworden was ten gevolge van eene dier groote rampen, die den arbeid van een leven omstooten, en alle berekeningen van voorzigtigheid te leur stellen. Dit is het Engelsch denkbeeld van eene ophouding van betaling. Doch voor de mannen die tegenwoordig het gouvernement van Spanje uitmaken, bestaan er zeer verschillende wetten van moraliteit, gelijk blijken zal uit de volgende vlugtige herinnering der finantiële transactiën, die nu zoo even voltooid zijn geworden door de publicatie van het bovengemelde officiële staatsstuk. Gedurende de laatste dertig of veertig jaren is het aan de Spaansche natie gelukt eene reeks van leeningen aan te gaan — voornamelijk in vreemde landen — onder eenigzins eigenaardige omstandigheden. Die geleende gelden werden bijna geheel gebezigd tot leniging der rampen, die onafscheidbaar zijn van eenen ongevestigden regeringsvorm en van eene wanhopige en langdurige worsteling tusschen eene constitutioneele en eene despotische partij. Had Spanje den onderstand niet verkregen, welke die finantiële operatiën het aanbragten, zoo zou het moeilijk te zeggen vallen, tot welk eene diepte van vernedering en ellende het centraal gezag des lands zou gezonken zijn. In het uur van zijn uiterste gevaar wendde zich het Spaansche volk, door middel van zijne regering, tot de kapitalisten van Europa om hulp, en vond gehoor. Dit is, ontiaan van alle geheimzinnigheid en op de eenvoudigste en beknoptste wijze voorgesteld, de gansche geschiedenis van den oorsprong der buitenlandsche en, voor een groot gedeelte, der binnenlandsche schuld van Spanje. Hoe gedroeg zich nu de Spaansche natie daarop ten aanzien dier transactiën? Wij willen ons de moeite, en onzen lezers den walg sparen van het verhaal. Het lot der houders van Spaansche fondsen — van die stukken zelve, wier dagteekeningen en inhoud bevestigen, dat, krachtens den onderstand van het geld 'twelk zij vertegenwoordigen, de Spaansche vrijheid gevormd

en gegrond werd — is in elk oord der beschaafde wereld van algemeene bekendheid geworden. Allerwege waar eerlijkheid in achtung staat, waar dankbaarheid onder de deugden wordt gesteld, waar bedrog en te-leur-stelling afkeuring vinden, heeft men sinds lang Spanje's gedrag, ten aanzien dier plegtige verbindtenissen, met de sterkste gevoelens van afkeuring beschouwd. De interest dier schuldbekentenissen is jaren lang onbetaald gebleven, de reclames der schuldeischers van Spanje zijn als opwellingen van onbeschaamdheid behandeld geworden, en de waarde der fondsen zelve is, gelijk wij zien uit het officiële papier, waaraan de heer MURILLO niet schroomde zijnen naam te hechten, tot minder dan een tiende van hunnen oorspronkelijken prijs gevallen. Nogtans zijn er van wege het Spaansche volk geene opregte pogingen aangewend, hetzij om eene eerlijke en afdoende erkenning van het volle bedrag der schuldbekentenissen van zijn land te bewerkstelligen, hetzij om middelen te verschaffen, hoe gering ook, om het bedrag der schuld te verminderen, of om schikkingen aan te gaan, billijk en bevredigend voor alle partijen, ten behoeve der toekomstige betaling van achterstalligheden, die voor het tegenwoordige de resources der schatkist te boven gaan. Zoodanig was de gesteldheid der geheele quaestie vóór de verschijning van het staatsstuk, 't welk den 19den der vorige maand, in het officiële dagblad van Madrid gepubliceerd werd. Wij willen nu beproeven, zoo beknopt mogelijk, den hoofdzakelijken inhoud van dit vreemd en weinig vereerend voorstel mede te deelen. De heer BRAVO MURILLO keert ten eenenmale de gewone commerciële logica om. Hij begint niet met te onderzoeken hoe veel hij schuldig is, en hoe veel hij ter betaling van het verschuldigde bijeen kan brengen. Integendeel. Hij begint, dat de verplichtingen der natie volgenderwijze kunnen worden berekend: Van den eenen kant vraagt hij wat som de regering voegzaam missen kan, ten behoeve van den openbaren schuldeischer; van den anderen, op wat wijs de vorderingen der schuldeischers het vaardigst kunnen worden gereduceerd binnen termen, die juist beantwoorden aan de som welke hij voor hare voldoening op zijde legt. Senor MURILLO is van meening dat, als er 800,000 pond sterling jaarlijks aan interest der schuld kan worden gewijd, er een bewonderenswaardig feit zal volbragt worden. Dit preliminair punt eenmaal vastgesteld hebbende, schijnt hij het vraagstuk gemakkelijk genoeg te hebben uitgewerkt. Wij mogen de opgave als volgenderwijze gesteld beschouwen: »Gegeven 800,000 pond, als de uiterste penning dien wij wilens zijn voor deze aangelegenheid te bestemmen, wat is dan de reductie welke al onze uitstaande schulden moeten ondergaan?» Voor eenen zoo ernstigen onderzoeker kon het antwoord niet lang ontbreken. De geheele erkende schuld van Spanje — op eenige kleine uitzonderingen na — beloopt 126,000,000 pond sterling, om een rond getal te noemen. Krachtens zekere bewerkingen van willekeu-

rigeschatting, reduceert senor MURILLO eerst die som tot op 78,000,000 pond sterling; dat is te zeggen, hij trekt doodeenvoudig 37 percent af, van de uitdrukkelijk erkende verplichtingen van zijn land. Dit is vrij wel voor een begin. In de tweede plaats ontdekt hij, dat het noodig zijn zal zelfs van dit ellendig overschot twee derden te korten. Nu zijn twee derden van 78,000,000 p. st. niet minder dan 52,000,000 p. st. en gevolglijk wordt, met eene pennestreek, het laatstgenoemd bedrag beleefdolijk buiten bestaan gesteld, en er blijft eene som van 26,000,000 p. st. als het eenige overlevend overschot van zekere plegtig erkende aanspraken op de goede trouw, de eerlijkheid en de geldmiddelen van Spanje, die eene som, bijna vijfmaal grooter, te weten 126,000,000 p. st. beliepen. Tegen drie percent jaarlijks bedraagt de intrest van 26,000,000 p. st. juist 780,000 p. st.; en daar 800,000 p. st. alles is, wat gelegen komt te betalen, zoo blijven er 200,000 p. st. over, die, gelijk het Spaansche kabinet, met overleg aanmerkt, den grondslag kunnen leggen van een amortisatie-fonds, nadat de »conversie» der schuld zal bewerkstelligd zijn, »tegen 33½ percent» eene proeve van technische phraseologie, die, vermoeden wij, het modernste syllogismus voor »repudiatie» is. Wij behoeven ter naauwernood te zeggen, dat een ontwerp van berooving, 't welk zich door zoo vele beschamende trekken onderscheidt, eene algemeene kreet van verontwaardiging heeft doen opgaan. Ook is het niet te onderstellen, dat na eene schier heldhaftige betooning van oneerlijkheid, die, in het bestek van vier paragrafen, honderd millioen p. st. van erkende schuld schrapt, er veel bezwaar zal worden gevonden in het afschudden van het nog behouden overschot, op eene even gemakkelijke en vaardige wijze. Bijaldien de repudiatie van vijf zesden der geheele som, geacht kan worden door eenigerlei spitsvindige redenering te kunnen worden geregtvaardigd, zoo is het klaar dat het overschietende zesde niet omgeven kan zijn door eene heiligheid, voldoende om het voor hetzelfde lot te behoeden. De ware zin, dus, van den maatregel, is niet eene schikking, maar eene volstreckte verloochening; het is geen aanbod, om zoo veel voor het oogenblik en het overige in eenen toekomstenden tijd te betalen, maar eene onverbloemde poging om geheel en al aan verbindtenissen te ontsnappen, welke het niet aangenaam is te erkennen. Zekerlijk, indien het Spaansche volk geene middelen had om te betalen, zou het geval zeer verschillend zijn. Doch het is aan de gansche wereld bekend, dat dit het geval niet is. Van een grondgebied 't welk omstreeks de helft grooter is dan de Britsche eilanden te zamen, en elf maal grooter dan Holland, heft Spanje slechts 1,600,000 p. sterling jaarlijks aan in- en uit-gaande regten. En waarom? Omdat een ongerijmd en uitgefloten verbodstelsel bijna zijne gansche grensbevolking tot strokelaars maakt, en op bedekte wijze den invoer toelaat van ongeveer het honderdvoud der waren en manufacturen, die tot hare tolregten bijdragen. Met een tamelijk verstandig tarief, zou

Spanje zeer gemakkelijk zoo veel in-
komen kunnen hebben als noodig zijn
zou, om de interessen zijner schuld
te betalen, nog iets overlatende om de
schuld zelve af te koopen. Als dit de
toedragt van zaken is, wat zullen wij
dan zeggen? Zullen wij nog van Spaan-
sche trouw en Spaansche eer hooren
spreken? Zullen wij nog hooren op-
halen van het bestaan van een volk,
't welk een der schoonste landen van
de wereld bewonende, onaangetast
door moderne verbastering, eenige der
edelste hoedanigheden van den ridder-
tijd heeft bewaard? Het is mogelijk
dat nu en dan een verdediger van
handelwijzen die geene verschooning
toelaten, zich zoo sophistische ontboe-
zeringen veroorlove. Doch te vergeefs
zal men het gezond verstand des
menschdoms iets dergelijks pogen diets
te maken. SENOR BRAVO MURILLO heeft
in het officiële dagblad van zijn land aan
geheel het Christendom verkondigd,
dat Spanje zich op ééne lijn gesteld
heeft met Mississippi, en dat onder
al de staten van het hedendaagsch
Europa, die de middelen om eerlijk
te zijn ter hunner beschikking heb-
ben, Spanje alleen besloten heeft een
doorbrenger en een bedrieger te zijn."

Buitenlandsche berigten.

NOORD-AMERIKA.

Er zijn in Engeland berigten uit New-York tot
19 april ontvangen. Volgens dezelve was het geschil
over het vraagstuk der slavernij nog verre van op-
gelost. De beraadslagingen daarover hadden den
17den in den Senaat tot een ergerlijk voorval aan-
leiding gegeven, zijnde het tusschen twee leden tot
zulke hevige woordenwisselingen gekomen, dat een
hunner, in drift ontstoken, een pistool uit den zak
haalde en het op zijnen tegenstander aanlegde. Ge-
lukkig werd hij terstond ontwapend. Den 18den had
de Senaat een besluit genomen, waarbij het geheele
vraagstuk wegens Californië aan eene speciale com-
missie werd verzonden, om hetzelfde nader te onder-
zoeken en deswege verslag uit te brengen. Die com-
missie was intusschen nog niet benoemd.

De Amerikaansche dagbladen spreken van een
nieuwe onderneming tegen Cuba, die te New-Orleans
voorbereid zou worden.

GRIEKENLAND.

Volgens een telegrafisch bericht uit Triëst waren
aldaar tijdingen uit Athene van 23 april ontvangen,
inhoudende, dat, met opzigt tot het geschil tusschen
Engeland en Griekenland, alles nog *in statu quo* was.
Op het eiland Samos was een opstand tegen den Turk-
schen gouverneur uitgebarsten, ten gevolge waarvan
uit Konstantinopel troepen derwaarts waren afge-
zonden.

Parijsche bladen deelen de volgende berigten uit
Athene van 12 april mede:

»De goede diensten van den heer Gros hebben tot
dusverre nog geenerlei resultaat opgeleverd. Eenige
dagen geleden verzekerde men, dat de heer Gros aan
het Grieksche Gouvernement verklaard had, dat zij-
ne voorstellen tot vereffening van het verschil door
den heer Wyse van de hand gewezen en dienvol-
gens alle onderhandelingen gestaakt waren, dat hij
in zijne voorstellen de eer van Frankrijk en de waar-
digheid van Griekenland op het oog had gehouden,
en dat hem thans niets anders overschoot dan van
het mislukken zijner zending aan het gouvernement
der republiek rekenschap te geven.

»Tevens verzekerde men, echter, dat de heer Wyse,
op den eigen dag, waarop deze verklaring van den
baron Gros aan het Grieksche gouvernement was
medegedeeld, aan den Franschen gezant den wensch
had doen kennen, om de onderhandelingen te her-
vatten.

»Sedert dien tijd moeten er, naar men verzekert,
onderscheidene conferentiën gehouden zijn, deels aan
boord van het Engelsch admiraalschip, deels aan
boord van het Fransche lineschip *l'Inflexible*, het-
welk van Smyrna naar herwaarts gekomen is. Om-
frent hetgeen daarin is verhandeld, is tot hiertoe niets
uitgelekt.

»Met al hare bekwaamheid is de Britsche diplo-
matie niet in staat het eigenlijk doel van hare han-
delwijze te verbergen. Men zoekt slechts een staat van
zaken te verlengen, die de levenskracht van Grieken-
land van dag tot dag meer ondermijnt. Men wil
zijne marine vernietigen en zijn Gouvernement om-
verwerpen, door het volk in ellende en wanhoop te
dompelen. Men vleit zich de vaderlandsliefde en de
lydzzaamheid der Grieksche natie te zullen uitputten.
Maar Engeland zal zich te leu gesteld zien. Grie-
kenland zal niet berwijken in dezen strijd, waarin
het de eer en het recht op zijne zijde heeft. De agen-

ten van het Britsche gouvernement kunnen dagelijks
in den Piraeus en te Athene de kapiteins en matro-
zen der weggenomen schepen zien, die daarmede hun
vermogen en hun eenig middel van bestaan hebben
verloren, en kunnen zich overtuigen, dat geen dier
lieden zich over het Grieksche gouvernement beklagt
of op de gedachte komt, om hetzelfde in de tegenwoor-
dige haagchelijke omstandigheden te bemoeijelijken."

BELGIE.

Brussel, 4 mei. De benoeming der com missie be-
last met de herziening der kieswet, is het staatkun-
dige leit waarmede men zich gisteren te Parijs bijna
uitsluitend bezig hield. Men moet het erkennen dat
de maatregel, bij de gematigde partij niet met die
geestdrift is ontvangen, welke men had mogen ver-
wachten. Als men het *Journal des Débats* er van
uitzondert, dan zijn het bijna alleen de dagbladen
welke om hunne ultra-reactionnaire gevoelens bekend
zijn, zoo als de *Assemblée nationale* en de *Patrie*,
die hem onvoorwaardelijk goedkeuren. De organen
der gematigde schakeringen van de partij der orde zijn
zeer spaarzaam in hunne goedkeuring; zoo als na-
tuurlijk is, protesteren de republikeinsche bladen
van alle schakeringen daartegen; van de legitimistische,
protesteren sommige ook, andere keuren hem goed,
weder andere doen dit slechts ten halve. Eindelijk
wat vreemd is, de twee bepaalde organen van
het Elysée, het een, de *Constitutionnel*, bewaart
het stilzwijgen, het andere, de *Dix Décembre*, be-
strijdt krachtig elk denkbeeld van herziening op
dit oogenblik, hetzij van de constitutie, hetzij van
de kieswet. Ongetwijfeld zal morgen de *Napoléon*,
schoon *pro forma* van uitgever veranderd, het
wezenlijk gevoelen van het Elysée op dit punt keu-
baar maken, maar in afwachting daarvan, vraagt
men zich af welk spel er gespeeld wordt.

Men gevoelt dat het, bij deze zeer uiteenloopende
en nog weifelende houding der organen van de ver-
schillende partijen, hoogst moeilijk is, vooruit te
bepalen op hoedanige wijze de wet, die maandag
wordt aangeboden daar zij bij de benoeming der
commissie reeds geheel gereed was, in de vergadering
zal worden ontvangen. Volgens sommigen zal zij
met eene groote meerderheid aangenomen, volgens
anderen zoodanig gewijzigd worden, dat or van het
oorspronkelijk ontwerp bijna niets overblijft. Het is
opmerkelijk dat men reeds van wijzigingen spreekt,
zelfs vóór dat het ontwerp bekend is.

Wat de roode partij betreft, deze schijnt stellig be-
sloten te hebben geen oproer te maken en hare toevlugt
te nemen tot het weigeren der belastingen, indien
het algemeen stemregt ernstig wordt aangevallen.
Nu blijft het de vraag of het haar gelukken zoude
zulk eene weigering van belasting te organiseren,
die zij als eene bedreiging het bewind boven het
hoofd hangt.

De zitting der Wetgevende Vergadering, waarin men
zich veel meer in particuliere gesprekken heeft on-
derhouden over de herziening der kieswet dan zijne
aandacht gevestigd op de onderwerpen die in dis-
cussie waren, werd geopend met interpellatiën van
den heer Schoelcher over de gebeurtenissen die te
Senegal hebben plaats gehad. De bevolking van
Trarzas, gebruik makende van de afwezigheid des
gouverneurs, die zich aan het hoofd eener militaire
magt naar het gebied der Braknas had begeven, om
hen te tuchtigen wegens onderscheidene knevelarijen,
heeft eenen aanval gedaan op de etablissementen der
kolonisten in de omstreken van Saint Louis, en de-
zelfde verwoest en geplunderd. Men zegt dat de aan-
vallers moorden gepleegd hebben. Die onverwachte
aanval heeft den gouverneur genoodzaakt onverwijd
naar Saint Louis terug te keeren. Bij zijne terug-
komst waren de Trarzas met den buit verdwenen.
De heer Baudin konde dus onmiddellijk weder ver-
trekken, om troepen te halen die zich op eene an-
dere expeditie in Boven-Senegal bevonden. De heer
Schoelcher verlangde dat men terstond 300 man
zoude afzenden; de minister van Marine heeft zich
bepaald bij de belofte, dat alle mogelijke maatree-
len genomen zouden worden, en het incident heeft
geene verdere gevolgen gehad.

De vergadering heeft zich daarna bezig gehouden
met het voorstel van den heer Baraguay d' Hilliers
over de Polytechnische school. Het kosteloos verlee-
nen van onderwijs werd afgestemd, en de vergade-
ring heeft, tegen de conclusie der commissie, het plan
om de school buiten Parijs te verleggen, verworpen.

In de Italiaansche bladen vindt men geen enkel
bericht van eenig belang. Volgens een zeer los ge-
rucht was er te Rome sprake, den kardinaal An-
tonelli te belasten met eene zending naar de vier
mogendheden, die hebben medegewerkt tot de herstel-
ling van den H. Vader in zijne staten. In dit geval
zou de kardinaal Della Genga geroepen worden tot
het secretariaat bij het ministerie van Buitenland-
sche Zaken.

FRANKRIJK.

(Wij ontleenen het navolgende aan een particulier
bericht van de *Indépendance Belge*, omdat wij ons
geheel kunnen vereenigen met de beoordeeling van
den schrijver.)

Parijs, 2 mei. »Het is zeer mogelijk, dat de her-
vormingen in de kieswet gebragt door bezadigde,
maar over het algemeen zeer impopulaire mannen,
aan wie deze moeilijke taak is opgedragen, zoo
al niet geheel met de constitutie, dan toch met
het gezond verstand in overeenstemming zullen zijn;

men moet echter den Franschen kiezer al zeer wei-
nig kennen om niet te begrijpen, dat men door die
ongehoorde, onvermoeide voortzetting van bedwin-
ging, de leden der oppositie meer zal vermenig-
vuldigen, dan men er haar zal kunnen ontnemen
door zeer willekeurige en in hare gevolgen hoogst
onzekere ontneming van regten. Er bestaat in het
groot maatschappelijk ligchaam eene zware, eene
schrikkelijke wond. Welnu! men kan het niet ge-
noeg herhalen, in plaats van te trachten den lijder
door eenen beteren levensregel te genezen, wroet men
onophoudelijk in de wond; de wond vreet in en
wordt doodlijk.

»Men spreekt er van, om van de kiezers twee jaar
domicilie, van de werklieden twee jaar verblijf bij
denzelfden meester, van de soldaten twee jaar op-
onthoud in één garnizoen te vorderen; alle voor-
waarden even moeilijk te omschrijven als te ver-
wezenlijken. Ik geloof zelfs niet dat de arbeid der
commissie waarvan sprake is, uitloopt op eene ern-
stige gemeende redactie, en gesteld dat de ongelijk-
soortige elementen van dezen samenloop van om-
standigheden, zich op een algemeen terrein kunnen
ontmoeten, dat mij bijkans onmogelijk voorkomt,
dan is het duidelijk, dat de leden van de *Siere parti*,
zelfs de nuance *Barrot*, die als verpesten zijn
uitgesloten, de linkerzijde, de bergpartij en de ver-
klaarde legitimisten (in de commissie beviuden zich
slechts *verzoeningsgezinde* legitimisten en hun getal
is nog niet groot), vier slechts, zonder de verstan-
dige en voorzigtige leden van de andere nuances der
meerderheid mede te rekenen, deze ongelukkige on-
derneming zullen doen mislukken. Voor het overige
geloof ik u te kunnen verzekeren dat de leden der
commissie zelve, reeds na afloop van hunne eerste
zamenkomst, zich eenen treurigen uitslag voorspeld
hebben."

De *Patrie* geeft over dezen maatregel eene reeks
van kleine goedkeurende artikelen die wij willen
mededeelen:

»Frankrijk zal met ontroering en blijdschap verne-
men, dat alle nuances der meerderheid, in overeenstem-
ming met de regering, eindelijk den beslissenden stap
hebben gedaan tot regeling der uitoefening van het
algemeen stemregt.

»Wij aarzelen niet te betuigen: de wet die zal wor-
den aangeboden, door de commissie door den minis-
ter van Binnenlandsche Zaken benoemd, en waar-
aan men eene ontzaggelijke meerderheid kan beloven,
zal de meest beslissende overwinning zijn, die de zaak
der orde, sinds den 24sten februari op de regering-
loosheid behaald heeft."

— »Indien wij wél onderrigt zijn, dan hebben de
voornaamste bepalingen die in de nieuwe kieswet
gebragt zullen worden, betrekking op het staatkun-
dig domicilie en op de voorwaarden die dit domicilie
authentiek moeten aanwijzen.

»Omtrent het eerste punt verzekert men ons, dat
men van de kiezers een staatkundig domicilie van
twee of drie jaar zal vorderen.

»Wat het tweede punt betreft, zoo schijnt het dat
men als bewijs van domicilie de inschrijving in de
kohieren der personeele of grondbelasting zal eis-
chen.

»Deze twee bepalingen, die de grenzen door de con-
stitutie afgebakend, niet overschrijden, zouden even-
wel voldoende zijn het aantal kiezers met
3,500,000 te verminderen.

»Zij zouden aan het kiezersligchaam zijne bedor-
vene en schadelijke leden ontnemen. Zij zouden de
vlottende en lediglopende bevolking der steden, die
nergens zich vestigt, eene bevolking die, even als stof
door den wind, altijd gereed is in beweging te geraken
door de aanblijzen van hen die haar opruijen, — daar
buiten sluiten. Zij zouden de regering van Frank-
rijk in handen geven van ware burgers, van hen
die onveranderlijk gehecht zijn aan den grond dien
zij vruchtbaar maken en aan de plaats waarvan zij
een deel der bevolking uitmaken."

— »Het algemeen stemregt, in den staat van wanorde
waarin de voorloopige regering en de constituerende
vergadering hetzelfde gelaten hebben, kan vergeleken
worden met hetgeen de nationale werkplaatsen wa-
ren in den industriëlen toestand dien de omwenteling
van februari aan Frankrijk verschafte. Da nieuwe
wet is, op het gebied der verkiezingen, de ontbin-
ding der nationale werkplaatsen."

— »Men zoude twee stelsels kunnen volgen voor
de aanbieding van de wet op de hervorming der
kieswet.

»Of de regering, of de vergadering zoude het ini-
tialief daartoe kunnen nemen.

»Wij meenen te weten, dat de wet eerst door de
hoofden der meerderheid zoude aangeboden worden.
Het schijnt dat de regering, die op dit punt zeer ge-
voelig is, hetgeen haar tot eer verstrekt, aanspraak
gemaakt heeft op het wettigste van hare attributen,
tot de ten-uitvoer-legging van dien maatregel tot al-
gemeen welzijn. Het stelsel waarbij zij zich bepaald
heeft, vereenigt de twee groote waarborgen van ge-
zag en goeden uitslag in zich, die men in eene quaes-
tie van zooveel gewigt moest vereenigen. Eensdeels
is de commissie, belast met de uitwerking der wet,
door den minister van Binnenlandsche Zaken benoemd;
anderdeels is zij zamengesteld uit de mannen van
aanzien die alle belangrijke nuances der meerderheid
vertegenwoordigen. Op deze wijze zal er volkomene
solidariteit tusschen de meerderheid en de regering
bestaan. Wij herhalen het: de overeenstemming ver-

zekert den goeden uitslag voor de wet en zal Frankrijk gerust stellen."

— Men verzekert dat de commissie belast met de herziening der kieswet, in de eerste dagen der volgende week met haren arbeid gereed zal zijn.

»De urgentie zal worden voorgesteld en het is te hopen dat de discussiën behoorlijk geleid en ondersteund door de groote redenaars van de partij der orde, spoedig in eene aanneming zullen eindigen."

— Het *Bulletin de Paris* behelst de volgende opmerkelijke bijzonderheden nopens de incidenten die tot de benoeming der commissie geleid hebben:

»Het ontwerp van kieswet was in gereedheid gebracht en opgesteld door de voornaamste leden der meerderheid. De heer *Thiers* had den eersten stoot gegeven en de noodzakelijkheid aangetoond der hervorming van ons ellendig stelsel van algemeen stemrecht. De heer *Molé* had aangedrongen op het nemen van eenen beslissenden maatregel en dit wel zoo sterk dat, zoo de overige leden der meerderheid en de regering bleven aarzelen, hij hem op zijnen naam aan de vergadering zoude hebben aangeboden, door gebruik te maken van het parlementair initiatief. De vereeniging van den Raad van State, gevormd uit al de speciale vereenigingen van de vertegenwoordigers der meerderheid, had de grondslagen der wet bediscussieerd, hare redactie ten einde gebracht en men behoefde haar nu nog slechts in de vergadering te brengen.

»Hier geraakte de zaak in onderscheidene moeilijkheden verward. De regering scheen niet terstond gezind, men moet het rond uit zeggen, om het initiatief van de aanbidding der wet te nemen. De ministers weifelden, de president had zich niet verklaard. De vereeniging van den Raad van State bleef er op aandringen. De heer *Baroche*, minister van Binnenlandsche Zaken, verklaarde dat hij de voordragt volkomen goedkeurde, dat het thans het geschikte oogenblik daarvoor was, maar dat hij niet alleen konde beslissen. Vier leden der vereeniging van den Raad van State werden in deputatie naar hem afgezonden, om hem te dringen eene bepaalde partij te kiezen, maar hij antwoordde dat hij hierover met den raad en den President moest spreken.

»De leden der deputatie boden hem aan, hem naar den President te vergezellen; om dezen het gewigt van het oogenblik, de dreigende gevaren die door de tegenwoordige organisatie van het algemeen stemrecht worden bestendigd en de noodzakelijkheid om daarin door eenen doortastenden en radicalen maatregel te voorzien, onder het oog te brengen. De minister zeide dat hij liever wenschte alleen met den President daarover te spreken en zijn gevoelen, alsmede dat van het geheele kabinet, in te winnen. Klaarblijkelijk had het ministerie liever gezien, dat de hoofden der meerderheid het initiatief voor de wet hadden genomen.

»Onder deze omstandigheden was de vereeniging van den Raad van State van gevoelen, niet om de wet onmiddellijk aan te bieden, want om haar genoegzaam staatkundig gezag te geven, moest zij tegelijkertijd van de regering en van de meerderheid uitgaan, maar om zoodanige stappen te doen dat het ministerie genoodzaakt was zich te verklaren. Alsdan zoude een der leden van de meerderheid, wellicht de heer *Thiers*, de regering geïnterpelleerd hebben over den toestand en over de maatregelen die zij dacht te nemen, ten einde de gevaren van het oogenblik en van eene misschien nabij zijnde toekomst af te weren. Aldus van onderscheidene kanten gedrongen, konde de regering zich niet onttrekken.

»Na eenige aarzelingen en pogingen om de noodzakelijkheid van het nemen van het initiatief te ontgaan, is het ministerie, in overeenstemming met de vereeniging van de vertegenwoordigers der meerderheid, tot eene transactie gekomen, waarvan de uitslag zal zijn, dat zoo wel hare eigene verantwoordelijkheid als die der meerderheid op het spel staat, nu beiden in de zaak betrokken zijn en op gelijke lijn staan.

»Men is overeengekomen dat er door den minister van Binnenlandsche Zaken eene commissie zoude worden benoemd, om de noodzakelijk geachte wijzigingen in de kieswet voor te bereiden. Deze commissie bestaat alleen uit het geheele bureau der vereeniging van den Raad van State, dat is uit hen die beurtelings belast zijn haar voor te zitten, haar bijeen te roepen en hare beraadslagingen te leiden.

»Men heeft er een oogenblik over gedacht om den heer *Odilon Barrot* en leden van de *tiers-parti*, zoo als de heer *Gustave de Beaumont*, in die commissie te roepen, maar men was bevreesd voor verdeeldheid, die hunne aarzeling en hunne angstvalligheid om tot eene beslissing te komen, alsmede hunne onbepaalde staatkundige kleur daarin zouden kunnen brengen. Men vreesde voor tegen-ontwerpen en amendementen die van de wet eenen onvolledigen, tweeslachtigen en onzekeren maatregel gemaakt zouden hebben.

»Het verdient insgelijks opmerking dat geen bonapartistische vertegenwoordiger *pur sang*, deel uitmaakt van de vereeniging. Is dit berekening, is dit om eene achterdeur open te houden, zeide men heden. Niets van dit alles. Men wilde slechts dat het bureau der vereeniging van den Raad van State, de hoofden der meerderheid die het vormen, alleen leden waren der commissie belast met de herziening van eenige bijzonderheden in de wet die zij hebben opgesteld. Aan

hen moet de eer, de verantwoordelijkheid, het initiatief en de leiding der onderneming verblijven."

— De *Patrie* blijft in de volgende bewoordingen sterk aandringen op de verlegging van den zetel der regering buiten Parijs.

»Men hield zich heden in de vergadering bijzonder bezig over de eenstemmigheid der departementale pers, die luide roept om de verlegging van den zetel der regering buiten Parijs.

»Een groot aantal afgevaardigden hebben het voorstel bediscussieerd dat de generaal *Grammont* zal aanbieden; wij meenen te weten dat Versailles is aangenomen als de plaats om de Wetgevende Vergadering en het hooge bestuur van den Staat over te brengen; in de groote gebouwen, behoorende bij het paleis van Versailles, zouden met weinig kosten de staatsbeambten kunnen gehuisvest worden. De stilte dier stad, hare geweldige straten waarop de kavalierie met gemak kan manoeuvreren, zouden waarborg genoeg zijn dat de Wetgevende Vergadering het daar zeer rustig zoude hebben.

»Onmiddellijk zoude de directie der telegrafen aldaar worden ingerigt. In geval van opstand te Parijs, zouden de linie van gedetacheerde forten, de opstandelingen in een metalen bolwerk besloten houden, de afsnijding der spoorwegen door het geschut der forten, zoude ten gevolge hebben, dat de departementen onder alle omstandigheden de bevelen der vergadering en van de regering konden ontvangen, die alsdan geheel onafhankelijk zouden zijn van de oproerige bewegingen te Parijs.

»Eene zeer talrijke gendarmerie zoude te Parijs dienst doen, onder de bevelen van eenen militairen gouverneur, die insgelijks het bevel zoude voeren over de door het leger bezette forten. Wij kunnen niet anders dan die maatregelen, waarop door al de departementen wordt aangedrongen, goedkeuren en wij hopen dat de vergadering dezelve in ernstige overweging zal nemen."

Binnenlandsche Berigten.

ARNHEM, 6 mei.

Volgens het ontwerp van wet tot regeling van de samenstelling en de magt van de Provinciale Staten bestaat het getal leden in Noordbrabant uit 64; Gelderland 62; Zuidholland 80; Noordholland 72; Zeeland 42; Utrecht 41; Friesland 50; Overijssel 47; Groningen 45; Drenthe 35; Limburg 45. Het collegie van Gedeputeerde Staten bestaat uit zes leden; in Drenthe uit vier leden. Voor Gelderland is het aantal te kiezen leden aldus geregeld: Nijmegen 7 leden; Arnhem 6; Zutphen 4; Harderwijk 2; Tiel 2; Bommel 2; Wageningen, Kuitenburg, Hattem, Doesburg, Elburg, Groenlo, Doetinchen, Lochem en Nijkerk elk 1 lid; het 1ste, 2de, 3de, 4de, 5de en 6de plattelandsdistrict elk 4 leden, het 7de en 8ste plattelandsdistrict elk 3 leden. Deze indeeling is echter enkel voorloopig. Art. 3 van het ontwerp bevoelt, dat de provincien door de Staten in kies districten zullen worden verdeeld. Art. 4 zegt, dat de verdeeling in kiesdistricten geschiedt, volgens de plaatselijke gesteldheid, door een provinciaal reglement; dat er onder-kiesdistricten kunnen aangewezen worden; dat het getal der hoofd-kiesdistricten de helft van het getal der in de provincie te kiezen leden der Staten niet mag te boven gaan en dat geene gemeente, hoe groot hare bevolking zij, meer dan één hoofd-kiesdistrict mag bevatten.

Art. 64 schrijft voor, dat er jaarlijks twee gewone vergaderingen gehouden worden, van welke de eene wordt geopend op den *eersten dingsdag* der maand *julij* en de andere op den *eersten dingsdag* der maand *november*. Elke dezer vergaderingen duurt, tenzij de staten tot het tegendeel besluiten, ten minste veertien dagen.

De verdeeling van het ontwerp is als volgt:

EERSTE AFDEELING: Van de samenstelling der Provinciale Staten. **EERSTE HOOFDSTUK: Algemeene bepalingen.** **TWEDE HOOFDSTUK: Van de leden der staten.** § 1. Van hunne benoeming; § 2. Van de vereischten voor het lidmaatschap der staten en van de hiermede onverenigbare betrekkingen; § 3. Van den rooster van aftreding der leden van de staten; § 4. Van de vergoeding der reis- en verblijfkosten van de leden der staten. **DERDE HOOFDSTUK. Van den Commissaris des Konings.** **VIERDE HOOFDSTUK. Van den griffier.** **VIJFDE HOOFDSTUK. Van de leden der Gedeputeerde Staten.** § 1. Van hunne benoeming. § 2. Van de vereischten voor het lidmaatschap der Gedeputeerde Staten en van de hiermede onverenigbare betrekkingen. § 3. Van den tijd van aftreding der leden van Gedeputeerde Staten. § 4. Van de bezoldiging der leden van Gedeputeerde Staten. **ZESDE HOOFDSTUK. Van de vergadering der staten en der Gedeputeerde Staten.** § 1. Van de vergadering der staten. § 2. Van de vergadering der Gedeputeerde Staten.

TWEDE AFDEELING. Van de magt der Provinciale Staten. **EERSTE HOOFDSTUK: Algemeene bepalingen.** **TWEDE HOOFDSTUK: Van de begrooting.** **DERDE HOOFDSTUK: Van de door de Staten uit te voeren wetten en Koninklijke bevelen.** **VIERDE HOOFDSTUK: Van de regeling en het bestuur van het provinciale huiskouden.** § 1. Algemeene bepalingen. § 2. Van het toezigt op de gemeentebesturen. **VIJFDE HOOFDSTUK: Van de dagelyksche leiding en**

uitvoering van zaken. **ZESDE HOOFDSTUK: Van het uitschorsen en vernietigen der besluiten van de Staten en Gedeputeerde Staten.** **OVERGANGS-BEPALINGEN.**

Al wat het eigenlijk verkiezingswerk aangaat is geregeld bij de kieswet. De memorie van toelichting leekent daarbij aan: »Het nevensgaande ontwerp van wet tot regeling van het kiesregt, van de benoeming van afgevaardigden ter Eerste en Tweede Kamer en van den rooster hunner aftreding, regelt het kiesregt niet slechts in zoo ver het de benoeming van de leden der *Tweede Kamer*, maar ook voor zoo veel het de keuze der leden van de *Provinciale Staten* en van de *gemeente-raden* aangaat. — Dit schijnt de eenvoudigste en met den aard der zaak meest strookende behandeling. Of het kiesregt ter benoeming der lands- of der provinciale, dan der plaatselijke vertegenwoordiging, wordt uitgeoefend, het ondergaat in 't wezen geene verandering. Het behoeft, op welke dezer soorten van vertegenwoordiging ook toegepast, altijd dezelfde voorschriften. Het opmaken van kiezerslijsten, het beslissen der daarover gerozen geschillen, het oproepen van kiezers, het rondzenden, inleveren en openen van stembriefjes, zijn de verrigtingen, die daarbij altijd, en altijd op dezelfde wijze, zullen moeten geschieden. Verschil kan alléén bestaan met opzigt tot den census en de voorwaarde van het ingezetenschap; en om dit aan te duiden zijn eenige woorden, geene afzonderlijke wetten, noodig. — Eenerlei en gelijkzijdige regeling schijnt ook meest overeenkomstig met de letter der grondwet, die in het 5de additionnele artikel eene wet wordert: »regelende het kiesregt en de benoeming van afgevaardigden ter Eerste en Tweede Kamer." »Had de grondwetgever verlangd, dat die wet uitsluitend het kiesregt voor de keuze der rijks-vertegenwoordiging zou regelen, hij had gesproken van eene wet, regelende het kiesregt voor de benoeming der afgevaardigden. — Door *kiesregt* verstaat de regering niet de wijze van benoeming der leden van de Tweede Kamer, van de provinciale staten en de gemeente-raden. Deze wijze van benoeming zal afzonderlijk bij de tweede afdeeling dezer wet, bij de provinciale en bij de gemeente-wet moeten worden geregeld. Dit ligt in den zin der grondwet, die in het vermeld artikel *kiesregt* tegen benoeming overstelt."

Ingezonden Stukken.

Heer Redacteur!

Het belang van grondeigenaar, landbouwer, jager is, door de jagtwet, afgescheiden.

Aannemende, dat hun belang ondeelbaar is, heeft die afscheiding ieders belang benadeeld.

Nevensgaande proeven regelen, met uit den weg ruiming dier afscheiding, de uitoefening der jagt; U zend ik ze ter plaatsing in de *Arnhemse Courant*. Uw Dw. Dr.

Utrecht, 24 April 1850. Mr. A. J. NIEUWSTRA. **PROEVE VAN WET, opheffende het heerlijk regt van de jagt en vaststellende de schadeloosstelling daarvoor uit te keeren.**

Art. 1. Het heerlijk regt van de jagt is opgeheven.

Art. 2. Voor de eigenaars van het, bij artikel 1 opgeheven, heerlijk regt van de jagt, wordt als schadeloosstelling vastgesteld: eene rente uit te keeren jaarlijks, gaande uit den grond aan dat regt onderworpen.

Art. 3. Tot het begrooten dier grondrente zullen benoemd worden drie schatters als: één door den eigenaar van het, bij artikel 1 opgeheven, heerlijk regt van de jagt; één door den eigenaar van den grond aan dat regt onderworpen, en één door den regter van het kanton, waarin het grootste gedeelte van den grond, aan dat regt onderworpen, gelegen is.

Art. 4. De schatters moeten binnen veertien dagen na hunne benoeming worden beëdigd en binnen eene maand na hunne beëdiging, de begrooting der grondrente aan partijen en aan den kantonregter schriftelijk opgeven.

Art. 5. Partijen zullen gehouden zijn binnen eene maand na ontvangst der begrooting, daarover hunne goed- of afkeuring aan den kantonregter schriftelijk mede te deelen.

Art. 6. Bij afkeuring der begrooting zal de kantonregter, partijen en schatters gedagvaard hebben, de, binnen eene maand na de dagvaarding, zonder hooger beroep, de grootte der grondrente bepalen. **PROEVE VAN WET, regelende de uitoefening der jagt.**

Art. 1. De besluiten en wetten regelende de uitoefening der jagt, zijn afgeschaft.

Art. 2. De uitoefening der jagt zal jaarlijks gesloten zijn, als:

Op herten, reën en hazen, van den eersten maart tot den dertigsten september ingesloten;

Op korhoenders, faizanten en patrijzen van den eersten maart tot den een en dertigsten augustus ingesloten;

Op eenden en watersnippen van den eersten april tot den dertigsten juni ingesloten.

Art. 3. Het vervoer en het verkoopen van wild, in artikel 2 genoemd, zal twee weken na de sluiting der jagt ophouden.

TOELICHTING.

De afschaffing van het heerlijk regt der jagt en van de publieke jagt, doet, zonder beperking, in werking treden artikel 641 van het Burgerlijk Wetboek luidende: »het regt van zich het wild toe te

»eigenen behoort, bij uitsluiting, aan den eigenaar »van den grond, waarop zich het wild bevindt.»

Het wild strekt voor den mensch tot genoeg, voedsel, kleeding — heeft dus voor hem waarde; wordt nu die waarde verkregen door het vernietigen van voor den mensch grootere waarde, met andere woorden: is wild ongedierte?

De jagt-inrigting met heerlijke en publieke jagt, het jagtregt een met den grondeigendom strijdig regt hebbende doen zijn en het belastingstelsel met registratie, afpaling en akten de uitoefening der jagt hebbende belemmerd, benamen zelfs de mogelijkheid tot het beantwoorden dier vraag.

Men moet dus de gelegenheid geven tot het instandhouden dier waarde, waarvoor noodig is, toezigt op het wild.

Onder wild meent men alleen te kunnen opnemen inlandsch wild, in tegenoverstelling van trekwild, welk laatste den tijd van toeëigening zelf bepaalt.

Ten opzichte van den tijd der sluiting van de jagt heeft men den paartijd als begin en het volwassen zijn der jongen als einde aangenomen.

De belasting op de jagt te heffen, zou eigenaardig onder grondbelasting moeten opgenomen worden. Men meent, dat op deze wijze de jagt onder het bereik der gewone welgeving komt.

14 maart 1850. Mr. A. J. NIEUWENHUIS.

Advertentiën.

Ondertrouwd:

J. VAN DER SLOOTEN,

ARNHEM,
den 2den Mei
1850.

met
P. A. KROON,
te 's Gravenhage.

Eenige kennisgeving.

Getrouwd:

THEOD. TERWINDT,

GRIETHUIZEN,
den 30sten April
1850.

van Millingen,
en
CATHARINA VAN DE SANDT.

Mijne beminde Vrouw, de liefderijk zorgende Moeder mijner zeven nog jonge Kinderen, ELISABETH JOHANNA DE LEPELAAR, werd mij heden morgen te elf ure, in den ouderdom van 38 Jaren, door den dood ontrukkt.

Zacht en kalm was haar einde. De Almagtige, die niet antwoordt van zijne daden, schenke ons kracht om in zijnen wil te berusten. MIDDELBURG, 2 Mei 1850.

S. C. LABRANT.

Eenige kennisgeving buiten de Stad.

Heden overleed ons jongste Kind CAROLINA, even Negen maanden oud.

C. LODEESEN,

E. LODEESEN, JARMAN.

HUIZE WELGELEGEN, bij ARNHEM, 4 Mei 1850.

De Notaris J. D. PASTEUR, te Doetinchem, zal op Vrijdagen den 10den en 24sten Mei, telkens des voormiddags te 11 ure, in het Heeren-Logement te Doetinchem, doen inzetten en finaal verkoopen:

1o. Een zeer net, voor weinige jaren geheel nieuw opgemaakt HUIS en ERVE met OPEN PLAATSJE, bevattende twee ruime BENEDENKAMERS en vier BOVENKAMERS, allen Behangen, voorts KEUKEN, ZOLDER, KELDER en verdere GEMAKKEN, welke aan een fatsoenlijk Woonhuis gevorderd worden, bijzonder geschikt voor een klein gezin, en staande op een der beste standen in de Homburgerstraat te Doetinchem.

2o. Een Hecht, Sterk zeer Logeabel, wel doortimmerd HUIS en ERVE, met groote SCHUUR, vroeger ingerigt tot Timmermanswinkel en Tuin, staande en gelegen op een zeer goeden stand in de Grutstraat te Doetinchem, bevattende drie BENEDEN- en drie BOVENKAMERS, meest allen Behangen, ZOLDERS, KEUKEN, KELDER en verdere GEMAKKEN; dit pand is door deszelfs gunstige ligging en ruimte geschikt voor alle neringen en bedrijven, terwijl de Bovenkamers ook afzonderlijk kunnen verhuurd worden.

3o. Een HUIS en ERVE, met groote SCHUUR en TUINTJE in de Homburgerstraat te Doetinchem, ingerigt tot twee WONINGEN.

4o. Een onverdeeld vijfde gedeelte in een roijaal HUIS en ERVE, met grooten TUIN en SCHUUR in de Grutstraat te Doetinchem, bevattende HUIS behalve alle GEMAKKEN, Zeven Kamers, meest allen Behangen.

5o. Een HUISJE en ERVE, achter de Grutpoort-sche Wal te Doetinchem.

6o. Een grooten TUIN buiten de Grutpoort te Doetinchem, groot 19 Roeden, 70 Ellen; deze zal in massa en twee onderdeelen geveild worden.

7o. Een TUIN in de Kommeesteg aldaar, groot 4

Te gelijkertijd met den inzet van bovenstaande

perceelen, zal de toeslag plaats hebben van een DAGHUURDERSPLAATSJE, onder de gemeente Zelhem gelegen, groot 1 Bunder, 72 Roeden, 90 Ellen, ingezet op f 567.

Om nadere inlichtingen adressere men zich met franco brieven, bij opgenoemden Notaris.

Voorloopige Aankondiging.

Na de vereischte autorisatie verkregen te hebben, is men voornemens eerstdaags in het openbaar te verkoopen, het LANDGOED, den PIETERSBERG, gelegen bij Oosterbeek, naast den Hemelschen berg, bestaande in:

1o. Een geheel nieuw, voor eigen gebruik gebouwd LANDHUIS, bevattende Zestien Geplafoneerde KAMERS, KEUKEN, ruimen ZOLDER, twee KELDERS, MEIDEN-, KNECHTEN-, BAD- en PROVISIEKAMER, en alle mogelijke GEMAKKEN, met een overheerlijk uitzigt op het Dorp Oosterbeek, den Rijn, de Betuwe, tot aan de Nijmeegsche, Cleefsche en Elterbergen.

2o. Een geheel nieuw gebouwd KOETSHUIS voor acht Rijtuigen, met afzonderlijke STALLING voor vier Paarden, benevens eene daaraan gebouwde ORANGERIE en verdere VERTREKKEN.

3o. De daarbij behoorende WANDELINGEN, TUINEN, BOOMGAARDEN, BOUW- en BOSCHGRONDEN, gelegen op eene Berghelling met de treffendste gezigten.

Alsmede eenige stukken GRONDS met heerlijke uitzigten, in de nabijheid van voormeld Landgoed gelegen, nitnemend geschikt tot het bouwen van Lusthuizen.

J. C. FISCHER, Notaris te Ede, is voornemens op Dingsdag en Woensdag den 21 en 22sten Mei 1850, telkens des voormiddags te 10 ure, voor het Sterfhuis van Mejufvrouw ELISABETH STIJGER, te Ede, (vroeger gewoond hebbende te Amsterdam), publiek en om kontant geld te Verkoopen:

De door Haar Edele nagelatene nette en zeer keurige INBOEDEL, bestaande in: HOROLOGIËN, GOUD en ZILVERWERK, KOSTBAARHEDEN, GALANTERIËN en RARITEITEN, PENDULES, PRONKVAZEN, Oud O. I. PORSELEIN van de gerenommeerde merken, fijne opgemaakte LIJNWADEN, welgevulde BEDDEN, O. I. en andere DEKENS, SIERAAD- en OPHAAFGORDIJNEN, TAPJITEN en KARPETTEN, SPIEGELS, BARO- en THERMOMETERS; voorts Mahony, Gladhouten en Geschilderde MEUBELËN, en eene kleine Verzameling welgeconditioneerde BOEKEN, waaronder de BIJBEL van VAN DER PALM.

Bij deze Verkoop kan niets worden bijgevoegd. De Catalogussen zijn à 10 Cents voor de Armen te verkrijgen, te Amsterdam bij de Boekhandelaars M. SCHOONEVELD & ZONN, en op franco aanvraag bij voornoemden Notaris.

TE KOOP

Eene pas geworpen hebbende Melkgeveerde EZELIN met VEULEN. Te bevragen bij SMINCK, aan de Steeg. Brieven franco.

Belangrijke Waarschuwing.

Het publiek wordt door deze berigt, dat ik alle mijne Depôts van het ELIXER van Professor TISSOT, heb opgepraagd, om reden een der Depôthouders laag genoeg is, om dit ELIXER na te maken en met nagedrukte uitleggingen bij de Fleschjes, met duizenden waarschijnlijk, binnen- of buitenlands af te zenden. Het is daarom dat ik een ieder waarschuw voor dit nagemaakte ELIXER, en dat er van heden af geene Depôthouders zullen aangesteld worden dan door den ondergeteekende, door wien voortaan alle uitleggingen bij de Fleschjes EIGENHANDIG geteekend zullen worden; bovendien zullen alle Depôthouders een geteekend berigt voorhanden moeten hebben; de kisten en facturen van het ECHE ELIXER zullen mede geteekend zijn. Nogmaals waarschuw ik een ieder, die in het bezit mogt zijn van dit nagemaakte ELIXER, hetwelk op mijnen naam wordt verkocht, maar van dien bedoelden persoon is, waarvoor ik zoo menigmaal gewaarschuwd ben. Wanneer mij de gelegenheid zulks toelaat, zal ik hem in regten doen vervolgen.

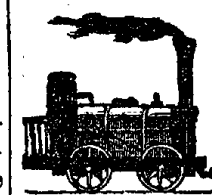
J. VAN DIJKSHOORN,

Mei 1850.

Restaurateur op het Stations-Gebouw te Arnhem.

Ten Kantore van A. DE BRUIN, te Arnhem, zijn voor de 211de Staats-loterij, heele en gedeelten van loten te bekomen. De Trekking der 1ste Klasse begint 21 Mei 1850.

GOUD, ZILVER, JUWEELEN en PAARLEN, worden aan gemeld Kantoor tot den hoogsten prijs ingekocht.

NEDERLANDSCHE

Rhijn-Spoorweg-Maatschappij.

Het HOOFDBESTUUR brengt bij deze ter kennis van het Publiek, dat op Donderdag den 9den Mei eerstkomende en verder op Zon- en Feestdagen, een BUITENGEWONE TREIN des Avonds te 8 Ure Min. van Arnhem naar Amsterdam zal Vertrekken, welke op alle Tusschen-Stations tot het innen en uitlaten van Passagiers, zal stil houden.

Amsterdam, 4 Mei 1850.

Het Hoofdbestuur der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg-Maatschappij.

B. DONKER CURTIUS, President.

Ter ordonnantie van hetzelfde,
J. C. 'S JACOB, Secretaris.

STOOMVAART

VOOR DEN

NEDER- EN MIDDEN-RIJN
DUSSELDORPSCHE
MAATSCHAPPIJ.

GEREGELDE DIENST

met de snelvarende Stoomschepen Mathilde, Victoria, Gutenberg, Elisabeth en Stadt Bonn.

Van Arnhem naar Rotterdam: des Zondags, Dingsdags, Donderdags en Vrijdags, des morgens circa te 9 ure.

Van Rotterdam naar Arnhem: des Maandags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags, des morgens te 6½ ure.

Van Arnhem naar Emmerik en Dusseldorp: des Maandags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags, des namiddags omstreeks 3½ ure.

In directe verbinding met de DAGELIJSCHES Dienst tusschen Dusseldorp en Keulen, de DRIEMAAL DAGELIJSCHES tusschen Keulen en Coblenz en de TWEEVAAL DAGELIJSCHES tusschen Coblenz en Mannheim.

Nadere inlichtingen geeft te Arnhem de Agent
C. BALCK.

Burgerlijke stand.

ZUTPHEN:

Van 30 april tot en met 3 mei.

Gehuwd: H. J. Schut, 38 j., met J. Laar, 23 j. — H. J. Brands, 26 j., met A. Everts, 28 j. — D. C. Iliohan, 26 j., met H. Weerkamp, 30 j. — J. Beenkes, 24 j., met H. Smeenk, 23 j. — P. v. d. Wart, 25 j., met A. C. Slijper, 29 j. — H. Meijerink, 30 j., met H. J. Meemelink, 31 j. — J. M. Albers, 29 j., met M. A. Michmershuizen, 26 j. — F. W. Horst, 37 j., met A. Verheijen, 27 j. — H. J. Horstman, 29 j., met J. Boersebroek, wed. van L. Hietbrink, 23 j.

Bevallen: A. H. Keiman, geb. Driessen, D. — A. A. Brouwer, geb. Pennekamp, D. — W. H. Bouwmeester, geb. Jansen, D. — F. Hesselink, geb. Jansen, Z.

Overleden: J. D. v. d. Kemp, 5 w. — Doodgeb. Z. van G. J. Hassink en J. Huurnink. — Doodgeb. D. van D. Wunderink en A. Priester.

APELDOORN:

Van 26 april tot en met 3 mei.

Gehuwd: C. H. Breedveld, wedr. van W. Ebink, 58 j., met M. F. Albers, wed. van J. Roelofs, 41 j. — R. Verbeek, 25 j., met A. C. Groeneveld, 25 j.

Bevallen: W. Janssen, geb. v. Amersfoort, D. — G. Brosser, geb. v. Amersfoort, D. — D. Silius, geb. Pothoven, Z. — E. C. Slijkhuys, geb. Peppenbos, Z. — A. Palm, geb. v. Egteren, Z. — W. Grotenhuis, geb. Landaal, Z. — J. Zwart, geb. v. d. Berg, Z. — G. Methorst, geb. Karman, doode D.

Overleden: J. Bronkhorst, 4 m. — H. Bresser, 2 d. — M. Bos, 2 j.

Marktprijzen.

ZWOLLE, 3 mei.

Tarwe f 7.25 à 7.87½. — Rogge (Oude) f 4.80. (Nieuwe) f 3.85 à 4.50. — Boekweit 3.80 à 4.75. — Garst f 3.40 à 3.60. — Aaver f 2.70 à 2.90. — Boonen f 4.50 à 5.00. — Haver f 2.70 à 2.90. — 1.75 — Boter n. p. f 0.47½ à 0.55; ¼ ton f 11.00 à 12.50.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 6 mei 1 El 9 Palm 5 Duim; gew. O D. gev. 8 U.

De prijs dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 en voor alken regel daarboven 20 centen, behalve 25 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.